

РЕШЕНИЕ

№ 123

гр. Ш, **/**/**** г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Ш, X-И СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Жанет Марчева

при участието на секретаря А.СТ.Т
като разгледа докладваното от Жанет Марчева Гражданско дело №
20223630100*** по описа за 2022 година

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл.4** ал.1 от ГПК във връзка с чл.422 от ГПК за дължим остатък от главница по Договор за кредит от **/**/****г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на депозиране на заявлението по чл.417 от ГПК до окончателното изплащане на вземането.

Производството по делото е образувано по повод искова молба от “*****” ЕАД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С, район С, бул.“В“ № ** етаж Мецанин, представлявано от И Д М, чрез юрисконсулта М В, със съдебен адрес гр.В, бул.“В В“ № 92 (сграда на „*****) срещу Д. Г. Д. с ЕГН *****, с адрес гр.Ш, ул.”Г С” № ** вх** ет** ап**

В исковата молба се посочва, че на **/**/****г. между ответника и “*****” ЕАД е сключен Договор за кредит, като ответникът получил кредит в размер на 6 000 лв. със срок за издължаване 60 месеца и крайна падежна дата 22**.*.****. Към датата на сключване на договора базовия лихвен процент бил 7.44 %, а стандартната надбавка - 3.51 % или лихвения процент бил общо 10.95%, а ГПР бил 12.62 %. Кредита бил обезпечен с поръчителството на Д Я П, съгласно сключен Договор за поръчителство. Поради допусната забава на плащанията банката приела остатъкът по дълга като изискуем и по нейна инициатива било учредено заповедно производство по ч.гр.д. № ****/2**г. по описа на ШРС, по което в полза на ищеца е издадена Заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК и изпълнителен лист за сумите 3857.49 лв. – главница, ведно със законна лихва от 22**.*.**** до окончателното изплащане, 369.76 лв. – лихва за просрочие и такси закъснение от **/**/****г. до ***** и 351.37 лв. – разноски срещу ответника и Д Я П, в качеството ѝ на поръчител.

На **/**/****г. между «*****» и «*****» ЕАД била сключена цесия, като

за същата ответника бил уведомен от цесионера по силата на пълномощно, но независимо от това ищецът иска уведомлението да се счита за връчено с исковата молба.

В периода от **/**/****г. до **/**/****г. по сметката на ищеца постъпили доброволно общо 2 342.67 лв., които били съобразени от него при формиране размера на претендираната сума.

В заключение се иска да бъде признато за установено в отношенията между страните, че в полза на дружеството ищец съществува вземане против ответника, произтичащо от Договор за кредит от **/**/****г. за сумата от 3 857.49 лв., представляваща дължима и непогасена главница, ведно със законната лихва върху сумата, считано от **/***** – датата на подаване на заявлението в съда до окончателното изплащане на сумата. Моли се за присъждане на разноските в настоящото производство.

Препис от исковата молба, ведно с доказателствата към нея били връчени на ответника, чрез назначения с Определение № ****/**/**/****г. особен представител – адв. С. С. от ШАК. В законоустановения срок постъпил писмен отговор от него, в който сочи, че исковите са допустими, но неоснователни. Оспорва се настъпването на предсрочната изискуемост на кредита, прави се възражение за изтекла давност на вземането и изрично се прави възражение за нищожност, тъй като шрифта на който е изготвен договора е по-малък от 12, каквито са изискванията на закона. В заключение се моли за отхвърляне на исковите.

В съдебно заседание за ищеца се явява юрисконсулт Н В, която поддържа исковата молба и в хода на съдебните прения навежда правни доводи за нейната основателност.

В съдебно заседание за ответника се явява особения представител – адв. С., който поддържа писмения отговор и в депозираното в последното съдебно заседание писмено становище, аргументира подробно въведените възражения, че искът не следва да бъде уважаван поради изтекла в полза на ответника погасителна давност.

Съдът съобразявайки поотделно и в съвкупност представените по делото доказателства и становищата на страните, приема от фактическа страна следното:

Със Заповед за незабавно изпълнение на парично задължение, въз основа на документ по чл.417 от ГПК с № ****/23**.* по ч.гр.д. № ****/**** на ШРС състав на съда разпоредил длъжника – ответник да заплати сума от 3857.49 лв. – главница по неизпълнено задължение по Договор за кредит от **/**/****г., сума от 369.76 лв., представляваща лихва за просрочие, включваща такса закъснение от 27.07.2**г. до **/***** и законна лихва от 22**.* до изплащане на вземането, както и сумата 84.55 лв. – такса за издаване на изпълнителен лист и сумата от 266.82 лв. - юрисконсулско възнаграждение. Бил издаден и изпълнителен лист от **/***** Поради ненамирането на длъжника на адресната му регистрация, както и поради липсата на регистриран трудов договор и осъществяване на стопанска дейност, заповедта е връчена по реда на чл.47, ал.5 от ГПК и съдът е указал на заявителя да предяви искова молба на основание чл.4** ал** т.2 от ГПК. Исковата молба е депозирана в срока, указан от съда. Първоначално исковото производство било образувано пред РС - В, като в последствие било прекратено и изпратено по подсъдност на ШРС, като

било образувано и настоящото производство.

Безспорно е установено по делото, а и видно от Договор за кредит за текущо потребление от **/**/****г. (находящ се на лист 30 от гр.д. № ****/****г. по описа на РС – В) „*****“ ЕАД предоставила на ответника сума в размер на 6000 лв. със срок за издължаване от 60 месеца и с падежна дата 22 – ро число от месеца при годишен процент на разходите 12.62%. Лихвата била формирана от базов лихвен процент, определен периодично от банката и надбавка, като към датата на сключване на договора лихвения процент бил формиран общо от 10.95 %. Кредита бил обезпечен с Договор за залог върху вземанията по трудовото правоотношение от същата дата и Договор за поръчителство от **/**/****г. сключен с Д Я П.

Видно от молба за конституиране като взискател по изпълнително дело № ****/****г. по описа на ЧСИ Д 3 „*****“ ЕАД в качеството си на цедент поискал образуването на изпълнително производство срещу длъжника и поръчителя по кредита, посочвайки изпълнителен способ, чрез който да бъде събрано вземането, а именно възбрана и запор върху налични на длъжниците банкови сметки. Представен бил Договор за покупко-продажба на вземания от **/**/****г. (лист 5 от изп. дело), сключен между „*****“ и „*****“ ЕАД, неразделна част от който е Приложение №** в което са изрично изброени и индивидуализирани придобитите вземания, измежду които и това на длъжника-ответник. В хода на изпълнителното производство била наложена възбрана по искане на взискателя – ищец върху недвижим имот, собственост на длъжника – ответник, вписана в Служба по вписвания под вх.№ 110, акт 32, том I, дело 74 от **/**/****г. С Постановление от 12.08.2019г. ЧСИ Д 3 прекратява изпълнително дело № 1278/2019г. под неин опис на основание чл.433, ал** т.8 от ГПК и уведомява за същото ищеца.

С молба от **/**/****г. е образувано ново изпълнително дело под номер ****/****г. по описа на ЧСИ Д 3. В молбата до ЧСИ са посочени конкретни принудителни действия, към които взискателя желае да се насочи изпълнението, а именно налагане на възбрана върху имот на длъжника и запор върху разкрити от него банкови сметки.

Изпратени са запорни съобщения с изх. № ***** от **/**/****г. до „*****“ АД (лист 48 от изп.дело), с изх. № **** от **/**/****г. до „*****“ АД (лист 81 от изп.дело), и с изх. № **** от **/**/****г. до „*****“ АД, с които са наложени запори върху банковите сметки на ответника, като в последствие е върната информация от банките, че лицето няма разкрити банкови сметки там.

По делото е допусната и назначена съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която не е оспорено от страните и е прието от съда като пълно, обосновано и компетентно дадено. Вещото лице заключава, че приведената от банката сума на длъжника била в размер на 6 000 лв., като общия размер на сумите постъпили по кредита преди цесията била 3 455.20 лв., а след цесията 2 342.67 лв. На 22.04.**** е направена последната изцяло платена погасителна вноска от сравнително редовните вноски, като плащане е получено и на **/**/****г., след което било преустановено плащането. Към датата на последното по делото съдебно заседание дължимият остатък по главница след приспадане на плащанията е в

размер на 3857.49 лв., дължимата договорна лихва е в размер на 274.52 лв., като лихвата за забава е 95.23 лв.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства, като обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на иска: Налице е правен интерес от водене на настоящото производство, предвид наличие на образувано заповедно производство, по което заповедта е връчена на длъжника по чл.47 от ГПК и даване от съда на указания на заявителя да предяви исковете за вземанията си по заповедта.

По основателността на иска по чл.422 от ГПК: По делото се установи безспорно, че между страните са възникнали отношения по договор за кредит по смисъла на чл.4 и сл. от Закона за потребителски кредит (отм.). Сключеният договор за кредит притежава съществени елементи на договор за потребителски кредит по смисъла на чл.7 и сл. от ЗПК (отм.). Съдът намира, че не е налице нарушаване на правата на потребителя, водещи до недействителност на договора, с използването на шрифт по -малък от 12, тъй като към тогава действащия ЗПК такова изискване не е било налице. Дори и да имаше въведено такова условие за действителност на договора, то този аргумент е ирелевантен за настоящото производство, тъй като ищецът претендира само главницата по кредита, поради което последицата по чл.14 от ЗПК (отм.) не е приложима.

Спорният в настоящото производство въпрос е дали е настъпила погасителна давност за главницата по договора за кредит и към кой момент. По този въпрос, съдът намира следното: Вземането за сума, предоставена по договор за банков кредит се погасява с общата пет годишна давност. В настоящия случай, предвид че заповедното производство образувано под № *****/**** по описа на ШРС е унищожено поради изтекъл срок на съхранение, съдът не може да приеме за доказан факта на настъпила предсрочна изискуемост на кредита преди образуването на 22**.2**г. на заповедното производство по инициатива на кредитора, за да приеме, че погасителна давност тече от към този момент. Такива доказателства не са представени и в последвалото исково производство. В този смисъл възраженията на особения представител на ответника са правно аргументирани. Съдебната практика е категорична, че не е достатъчно наличието на клауза в договора, че при неизпълнение последователно на няколко вноски по погасителен план, вземането става предсрочно изискуемо, а следва кредитора изрично да обективира волеизявление за това и същото да бъде съобщено на длъжника. Фактическият състав за настъпване на факта на предсрочна изискуемост включва освен установяване обективният факт на неизпълнение на длъжника, изразяващо се в неплащане на определен брой последователни погасителни вноски по погасителния план, но и изрично достигнало до длъжника волеизявление на банката, че упражнява това право. В този смисъл е т. 18 от Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Същевременно според мотивите на т.**от ТР № 8 от 02.04.2019 г. по т. д. № 8/2017 г. на ОСГТК на ВКС – е допустимо предявеният по реда на чл.422, ал.1 от ГПК иск - за

установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост, да бъде уважен само за вноските с настъпил падеж, ако предсрочната изискуемост не е била обявена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ. В случая давността за погасяването му започва да тече от настъпване на крайния срок на дължимост на последната погасителна вноска. В настоящия случай това е датата **/*****, съгласно погасителен план (лист 40 от гр.д. № ***/****г. на РС-В). Затова въпросът дали е доказан факта на обявяване на предсрочната изискуемост на кредита преди образуване на заповедното производство става несъотносим към делото.

Така към датата на образуване на първото изпълнително дело - 23**.****., под № ***/****г. на ЧСИ Д 3, не е изтекъл давностния срок на вземанията по изпълнителния лист, включително и процесното. С подаване на молбата за образуване на първото дело взискателя *****“ ЕАД е посочил какви принудителни изпълнителни способности желае да бъдат приложени в изпълнителното производство, като в изпълнение на това, ЧСИ Д 3 е наложила възбрана върху имот на длъжника на ***/****г. С това последно действие давността е прекъсната и от датата на налагане на възбраната е започнала да тече нова погасителна давност.

Теклата погасителна давност е отново прекъсната на ***/****г. с молбата на взискателя за образуване на ново изпълнително производство за процесната сума след прекратяване на първоначално образуваното дело, както и на ***/****г. и на ***/****г. с депозиране на молби за пристъпване на принудително събиране чрез запор върху банкова сметка на длъжника в конкретни банки. Това е така, защото в мотивите на Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015г. по т.д. № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС се посочва, че искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебния изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие по принудително изпълнение. В конкретния случай ЧСИ е наложил заповори върху банковите сметки на длъжника, като е изпратил заповорни съобщения до „*****“ АД с изх.№ ***** от ***/****г., до „*****“ АД с изх.№ ***** от ***/****г. и до „*****“ ЕАД с изх.№ ***/****г.

От гореизложеното може да се направи обоснования извод, че взискателя не е бездействал, а са предприемани принудителни изпълнителни действия, които независимо от факта, че са били неуспешни, то неуспешността им не е била в резултат на бездействието на взискателя или ЧСИ, а на обективни причини, а именно неразкрити банкови сметки към момента на получаване на заповорните съобщения. Затова съдът намира, че давността многократно е била прекъсвана с исканията на взискателя, като последно давността тече от ***/****г. или до образуване на настоящото производство на ***/****г. давността за главното вземане не е изтекла.

По отношение на възраженията на ответника, че не са съобразени плащанията по изпълнителното производство при предявяване на иска, то съдът намира, че този въпрос е изяснен с приемането на неоспореното от страните заключение по съдебно-счетоводната

експертиза. Същото изчислява размера на непогасеното задължение към ищеца, съобразявайки направените доброволни плащания в хода на изпълнителното производство.

По отношение на разноските в заповедното и в настоящото производство: Предвид изхода на спора, то същите следва да бъдат присъдени в полза на ищеца. В заповедното разноските са в размер на 351.37 лв. а в настоящото са в общ размер на 1077.17 лв., включващ държавна такса от 77.15 лв., възнаграждение на особения представител от 500.02 лв. и възнаграждението на вещото лице от 500 лв.

Водим от горното и на основание чл.235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.4** ал.1 от ГПК в отношенията между страните, че в полза на “*****” ЕАД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С, район С, бул.“В“ № ** етаж Мецанин, представлявано от И Д М, чрез юрисконсулта М В, със съдебен адрес гр.В, бул.“В В“ № 92 (сграда на „*****) **СЪЩЕСТВУВА ВЗЕМАНЕ** от Д. Г. Д. с ЕГН *****, с адрес гр.Ш, ул.”Г С” № ** вх** ет** ап** произтичащо от Договор за кредит за текущо потребление от **/**/****г., сключен между „*****“ ЕАД и Д. Г. Д., обезпечен с поръчителството на Д Я П с ЕГН *****, по силата на който се дължи сумата от **3 857.49 лв. (три хиляди осемстотин петдесет и седем лева и четиридесет и девет стотинки)**, представляваща остатък от дължима и непогасена главница по договора, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК в съда, а именно 22**.*, за което вземане е издадена Заповед № **** от 23**.*г. за незабавно изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК и изпълнителен лист от 23**.*г.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК Д. Г. Д. с ЕГН ***** да заплати на “*****” ЕАД с ЕИК ***** разноски в исковото производство съразмерно с уважената част на исковете в размер на **1077.17 лв. (хиляда седемдесет и седем лева и седемнадесет стотинки)** и в заповедното производство в размер на **351.37лв. (триста петдесет и един лева и тридесет и седем стотинки)**.

Решението подлежи на обжалване пред Шски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ш: _____